

KEVIN
DE
VAMPIER

EEN HEEL HELSE HEKS

Matt * BROWN

MET ILLUSTRATIES VAN

FLAVIA
SORRENTINO

HOOFDSTUK 1

EEN VAMPIER DIE KEVIN HEET

De stilte van de donkere avond werd verscheurd door een explosie van vuur uit de muil van een galopperende draak. Het indrukwekkende beest, met de kleur van robijnen uit het Gebergte Heel Ver in het Noorden, denderde door een smalle, rotsachtige bergpas. Naast haar rende een prachtige paarse draffioen – half draak, half griffioen – gillend en brullend van vreugde. En boven op die twee, met op elke rug één voet, stond een jongen van bijna elf.

Een jongen van bijna elf die vampier was.

Een vampier die Kevin heette.

‘JOEOEOEHOOEOEOE!’ schreeuwde Kevin door de avondlucht, met de wind in zijn haar, zijn gezicht

stralend en zijn wenkbrauwen verschroeid door het drakenvuur. Hij keek achterom naar de enorme sliert rijtuigen die werd voortgetrokken door Broes de draak en Gerard de draffioen. De rijtuigen waren van Circus Monstromo, het rondtrekkende monstercircus waar Kevin bij hoorde.

Kevin en de circusstoet reden met hoge snelheid naar Monstros-Stad om mee te gaan doen aan de Drakenparade op het wereldberoemde **DOODSANGSTFESTIVAL**. Het **DOODSANGSTFESTIVAL** was het belangrijkste evenement op de monsterkalender, de dag waarop alle circussen uit heel Zonderling Troepiaal bijeenkwamen om te dansen, lachen, verrukkelijke dingen te eten en naar de Drakenparade te kijken.

Dit jaar mocht Kevin op Broes rijden in de parade. Hij wilde niets liever dan de titel Circus van het Jaar veroveren voor Circus Monstromo, want die hadden ze in de hele geschiedenis van het **DOODSANGSTFESTIVAL** nog nooit gewonnen. Geen enkele keer.

Dat was de reden dat Kevin zo laat op de avond nog buiten was: om een stunt te oefenen voor de parade. Een ongewone, spannende en gevaarlijke stunt. Hij stapte van Broes af zodat hij met twee voeten op Gerards rug stond en haalde diep adem. Het plan was om van Gerard af te springen, hoog in de lucht zijn lichaam te draaien en een radslag te maken, om daarna weer veilig neer te komen op Broes' rug. Dat was ongelooflijk moeilijk, en de stunt stond bekend als de **GEVAARLIJKE DUIK DES DOODS**.

Oké, daar gaat-ie. Drie, twee, één.

WOEOEOEHAAAAAAAAAHHHHH!!

Helaas bleef Kevin tijdens zijn sprong met zijn voet achter Gerards teugels haken. Dus in plaats van heel sierlijk te springen, bungelde Kevin opeens ondersteboven aan de leidsels rond Gerards hals.

‘KEVIN AURELIUS! WAT HEB IK JE NOU GEZEGD OVER HET OEFENEN VAN DE GEVAARLIJKE DUIK DES DOODS ZO LAAT OP DE AVOND?’

Terwijl hij daar bungelde zag Kevin zijn moeder op het rijtuig staan.

‘KOM ONMIDDELLIJK TERUG!’

‘Oké, mam,’ mompelde Kevin met opeengekleemde scherpe hoektanden.

En *poef!* in een rookwolkje veranderde Kevin in een vleermuis en hij fladderde naar de rijtuigen, boos brommend. Maar omdat hij een vleermuis was, klonk het gebrom voor zijn moeder gewoon als een reeks piepjes en klikjes, en dat was misschien maar goed ook.

HOOFDSTUK

2.

DE DRAKENPARADE

In het rijtuig van de familie Aurelius zat Kevins beste vriendin Bibi Kool. Ze aaide Hond, die op haar schoot lag te slapen. Hond deed zijn ogen open en geeuwde, en toen hoestte hij iets groens en slijmerigs op – iets wat even rondkeek, een afkeurend geluidje maakte, wegglibberde en onder de zittingen verdween.

Hond was geen hond. Eigenlijk wist niemand wat voor iets Hond nu eigenlijk was. Kevins vader dacht dat hij iets in zich had van een Slobberende Hellehond, vanwege zijn enorme, scherpe tanden en zijn gekwijn. Al was dat nog GEEN verklaring voor zijn vleugels.

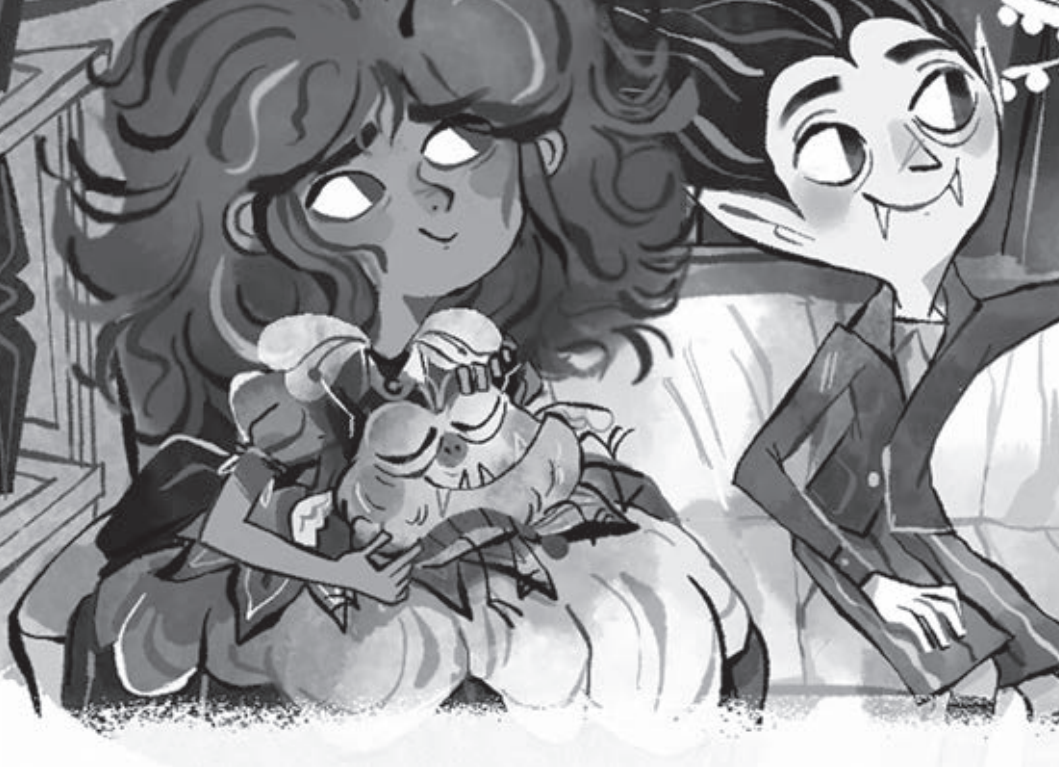
Kevin de vleermuis klapwiekte door het open

raam naar binnen en fladderde even door het rijtuig voordat hij zachtjes landde op een van de stoelen. Met een nieuwe *poef!* verscheen in een rookwolkje Kevin de jongen. Zijn donkere haar piekte in vreemde, ongewone hoeken alle kanten op en zijn gezicht zat vol roetvegen.

‘Wat is er met jou gebeurd?’ vroeg Bibi.

‘O, ik heb even iets uitgeprobeerd voor de Drakenparade,’ zei hij, en hij haalde een zakje citroenzuurtjes tevoorschijn, bood ze Bibi aan en stopte er zelf ook een in zijn mond. ‘Iets wat we samen zouden moeten doen: ik op Broes en jij op Gerard. Dat zou geweldig zijn.’

Kevin keek zuchtend naar de poster die bij het raam hing. Een geraamte met ogen als vuurballen stond op de rug van een gouden draak. Het geraamte hield in één hand een zwevende bol van stralend wit licht, en in de andere een brandende vlag waarop stond: **DOODSANGSTFESTIVAL**. Onder de afbeelding stond: **WIE WINT DE TITEL CIRCUS VAN HET JAAR? KOM NAAR MONSTROS-STAD EN BELEEF HET MEE! SPANNING EN SENSATIE!**

‘Ik kan haast niet wachten tot we in Monstros-Stad zijn, Bibi. Fijn dat je meegaat. Het is de allerbeste plek van de hele wereld. Je vindt het vast superleuk!’

Bibi glimlachte. Ze kon zelf ook bijna niet wachten.

‘Wat was je aan het oefenen voor de Drakenparade?’ vroeg ze, nog steeds met een glimlach.

‘O, gewoon, de Gevaarlijke Duik des Doods, stelt niks voor,’ zei Kevin.

‘De gevaarlijke wát?’ Bibi glimlachte nu niet meer.

Kevin keek haar aan. ‘Weet je niet wat de Gevaarlijke Duik des Doods is? Ik dacht dat iedereen de Gevaarlijke Duik des Doods kende. Ik bedoel, het is wel de Gevaarlijke Duik des Doods.’

‘Nou ja, misschien kent ieder monster die,’ zei Bibi, ‘maar ik ben geen monster, hè?’

Bibi was absoluut geen monster. Bibi was een mens, een mens dat tot nog geen week geleden in een saai stadje had gewoond waar nooit iets interessants gebeurde.

BIBI'S AFGELOPEN WEEK

MAANDAG

NIKS GEBEURD

DINSDAG

NIKS GEBEURD

WOENSDAG

NIKS GEBEURD

DONDERDAG

NIKS GEBEURD

VRIJDAG

NIKS GEBEURD

ZATERDAG

NAAR HET CIRCUS GEWEEST, ONTDEKT
DAT HET CIRCUS WERD GERUND DOOR MONSTERS!!!

ZONDAG

VOOR HET EERST OP EEN DRAAK GEREDEN,
MEEGEHOLPEN BIJ DE REDDING VAN EEN
DRAFFIOEN OP EEN INSTORTENDE BERG, EN ZICH
AANGESLOTEN BIJ CIRCUS MONSTROMO!!

Laten we zeggen dat het nogal een pittige week was geweest.

Kevin pakte een groot boek van de tafel naast het raam, met de titel **TANDEN VOL BLOED. VAMPIERS DOOR DE GESCHIEDENIS HEEN**. Het was een van zijn lievelingsboeken, omdat het vol stond met interessante verhalen over heel bijzondere vampiers. Hij bladerde verder tot hij bij een artikel kwam over de vampier Carmilla Snijtand.

‘Carmilla was een van de grootste vampierartiesten die de wereld heeft gekend,’ zei hij. ‘Zij heeft de Gevaarlijke Duik des Doods bedacht.’

‘Goh, dat klinkt gevaarlijk,’ zei Bibi, en ze voegde eraan toe: ‘En dodelijk.’

‘Nee, hoor,’ zei Kevin. ‘Het is niet gevaarlijk, want vampiers zijn onsterfelijk. Stel je voor dat wij dit straks samen doen op de Drakenparade. Dan worden we zeker Circus van het Jaar.’

Bibi plukte aan de pofmouwen van haar jurk. ‘Kevin?’ zei ze. ‘Die gevaarlijke, dodelijke duik

van jou klinkt hartstikke leuk en spannend, maar ik ben een mens, weet je nog, dus ik ben niet al te onsterfelijk.’ Ze dacht even na. ‘Of eigenlijk ben ik helemaal niet onsterfelijk, denk ik.’

Maar Kevin hoorde haar niet. In gedachten hield hij de trofee voor Circus van het Jaar al boven zijn hoofd terwijl iedereen op het Doodsangstfestival zijn naam riep.

‘Je hebt gelijk,’ mompelde hij, ‘het is superleuk en spannend.’

Bibi fronste. Vampiers mochten dan onsterfelijk zijn, in luisteren waren ze niet goed. Helemaal niet goed.

**TANDEN
VOL BLOED.**
*Vampiers door
de geschiedenis
heen*

Vampier: Carmilla Snijtand

Ook bekend als: De Circuskoningin

Achtergrond: Carmilla vergaarde roem als drakenrijdster en bedenkster van de Gevaarlijke Duik des Doods.

Opmerking: de Gevaarlijke Duik des Doods kan soms de dood tot gevolg hebben; probeer deze daarom nooit zonder de juiste veiligheidsbril.

Opmerking over opmerking: sterker nog, de Gevaarlijke Duik des Doods is zo gevaarlijk dat deze alleen zou moeten worden uitgevoerd door hen die onsterfelijk zijn. Of vleugels hebben. Of liefst allebei.